V NEJVYŠŠÍCH PATRECH ČS. POŠTOVNÍ HISTORIE (18)

V NEJVYŠŠÍCH PATRECH SBĚRATELSTVÍ ČS. POŠTOVNÍ HISTORIE (18)

V roce 1987 československá komise poštovní historie (SČSF) jednala třikrát. V únoru (14. 2.) jsme se sešli v Nitře, kde nám vynikající podmínky pro zasedání připravil kolega Ňaršík, v květnu v Praze v tehdejší Kalininově ulici a na operativní schůzce v prosinci.

Na můj návrh jsme ve vedení komise zřídili funkci stálých hostů komise (k řešení aktuálních úkolů) a kodex o zásadách práce členů a stálých hostů KPH SČSF. Stálí hosté byli potřební zejména proto, aby se uvolnily ruce vedoucích šesti sekcí k metodické práci a kodex byl nutný pro to, aby nedocházelo k nemilým překvapením a nedorozuměním. V nich jsem zdůraznil jednu důležitou zásadu. Funkcionář jmenováním či zvolením se stává zodpovědným členem příslušného orgánu se všemi právy a povinnostmi z toho vyplývajícími a s úkoly na něj kladenými jsou závazné.

Stálí hosté byli významnými osobnostmi mladší generace. Mezi nimi si namátkou vzpomínám zejména na Dušana Brabce, znalce moderní poštovní historie a Honzu Jonáše, experta na první rakouské emise a celiny.

Snažil jsem se vštípit do práce komise náš hlavní úkol metodiku a koncepci pro čs. poštovní historii. Dalším úkolem sekcí bylo badatelství a prosazování sběrateství poštovní historie v celém Ćeskoslovensku. Na národních komisích byla konkrétní práce v jimi zřízených sekcích a pracovních skupinách. Dlouho nebyla tato situace mnohými pochopena, dostával jsem řadu nesouhlasných zpráv a dopisů. Kritika neměla konce, ale bez návrhů na zlepšení. Směřovala se na federální komisis a nikoliv na tajemníky – českého a československého. Přicházela hlavně z Čech, Slovensko se pustilo do práce a bylo vynikající oporou tehdejší komise poštovní historie SČSF. Za to jsem milým kolegům velmi vděčný.

Z národní úrovně a krajských skupin jakoby sběratelství začínalo vyprchávat. Přitom podmínky na práci tyto entity měly a domnívám se, že i dost finančních prostředků na svou činnost. Nová organizace neměla za cíl potlačit rozsáhlou problematiku poštovní historie u nás, spíše naopak, Podařilo se nám odrazit i omezování určitých oborů, které ideologicky a politicky nebyly správné.Do této situace a nálady se dostal ještě jeden problém, SČSF přestal stíhat a vydávání zpravodajů, tohoto tmelu široké poštovně historické obce, se začalo nemile zpožďovat, i když jsme podklady a matrice předávali včas. Začaly se množit zpravodaje vycházející mimo oficiální struktury (např Kurýr pro výplatní otisky). Ty zpravodaje, které se zpožděním, které nebylo způsobené námi, byly kvalitní. Některé obory přilákaly řadu nových zájemců díky kvalitním materiálům ve zpravodajích.

Komise se věnovala plnění svých plánů. Díky pochopení šéfredaktora FILATELIE ing. V. Houškovi jsme chystali nový seriál článků o poštovní historii, a to v úzké spolupráci s národními komisemi. Zorganizovalo se kolování, ve své době dost potřebná záležitost. Kolegové Rulec, Kyzlink a K. Špaček se poctivě věnovali kolování razítek, výplatních otisků a doporučených celistvostí včetně doporučených nálepek.

Svaz měl jednu starost, dstávat zprávy o činnosti. Zajímal jej stav národních komisí, stav sběratelství v rámci sekcí,

jurymanská činnost, výstavní činnost, publikační činnost, práce s mládeží, přednášky a vzdělávání . Zprávu o naší činnosti jsem jako člen PÚV SČSF musel obhajovat na zasedání PÚV. Přes tvrdý přístup ze strany některých funkcionářů, jsem vždy uspěl, všechny body jsme plnili a nemuseli jsme se za práci a rozvoj poštovní historie stydět. V té době se zapustily hluboké kořeny, ze kterých mnoho entit a sběratelů ještě dnes žije.

V tomto roce se konalo úspěšné jurymanské řízení s ing. V. Vaníčkem během Dne poštovní historie v Klatovech. Lektorace měla své zásady, které se vžily. Jen sekce historie poštovnictví pro informaci nominovala vynikající lektory – Feldmanna, Gebauera, Oberta, Polišenského a j. Tekeĺa. Poštovně historické články, které obdržela zejména redakce filatelie, procházely rukama našich lektorů. To přispělo ke zvýšení jejich kvality. Články byly čtivě a negativních ohlasů ubylo. Výstavnictví reprezentovalo u nás i v zahraničí mnoho exponátů renomovaných sběratelů. Mezi nimi se skvěla jména Gaťa, Vychodil, Nekvasil, Leiš, Dušek, Evinic, Bortlík, Soušek, Miletín, Martinka Bartalský, Zika, Sobihard, Izák, Bouška, Zronek, Konštant, Chmelár, Vaníček a mnoho dalších. V zahraničí nám udělali tito a další vystavovatelé slávu. Nejvíc jsme posílali exponáty z historie poštovnictví a celin. Posbírali jsme zejména velké a malé pozlacené. Masově jsme obeslali družební výstavu Berlín – Praha – Varšava v Berlíně či Bratislava – Kyjev –Krakov v Bratislavě a radovali se z udělených medailí.

Významný úkol předat 600 až 700 hesel pro chystanou publikaci Československá filatelie (část názvosloví) jsme splnili. Všechna hesla byla zveřejněna a dodnes slouží poštovním historikům beze změny či jen s malými úpravami. Kolektiv autorů po jednoleté práci splnil svůj úkol. Naše odborné sekce vykonaly nemožné.

Chystaly se publikace. Nejvíc práce jsem měl s vydáním významné Fialovy brožury s citlivým tématem „Polní pošty čs. sboru v SSSR“. Podařilo se. Zde chci poděkovat zejména ing. Hynkovi Ondráškovi z teritoriální komise za účinnou pomoc a velkou podporu šéfredaktorovi Filatelie V. Houškovi. Chystaly se další publikace – Výplatní otisky (Leiš), Terezín (Palkoska), Výpomocná a prozatímní razítka v českých zemích 1945 a Sborník PH/10. Bohužel z některých publikací nadobro sešlo.

Intenzivně jsme se pustili do práce pro Katalog PRAGA 1988. Náš záměr vydat články Fialy, Tvrdého, Oberta, Kučery a Konštanta vyšel, i když značně upraven.

V roce 1987 jsme stále více a více žili výstavou PRAGA 1988. Pracovalo se přednostně na této významné výstavě. Byl to vždy svátek filatelie a oslava sběratelství.

Stanovili jsme si plán setkání federální komise v roce 1988 – v Praze (únor), Brně alternativně v Praze (duben), v Praze (slavnostní zasedání u příležitosti Světové výstavy) a v Košicích (listopad). Byly přijaty i dlouhodobé úkoly.

V publikační činnosti jsme podpořili záměr Jiřího Kratochvíla vydat k výstavě PRAGA 88 knihu „seznam pošt českých zemí 1918 – 1987“. Svůj vliv jsme prostřednictvím Antonína Haška uplatnili i při vydávání monografií s problematikou poštovních razítek (15. a 17. díl).

Dlouhodobý plán nově zahrnul i porpagační výstavy. Národní komise by se měly též intenzivněji zapojit do práce sekcí, zejména sekce zvláštních druhů dopravy. Nejasná koncepce v oblasti sběratelství celin (každá komise SČSFse zabývala svůj díl a nevypadalo to na zřízení samostatné komise celin). Zatím jsme stále drželi nad celinami ochrannou ruku a podporovali jejich sběratele.

I když jsme další zasedání této komise neplánovali, svolal jsem na prosinec operativní schůzi komise. Hlavní důvod byl projednat výběr exponátů na Světovou výstavu PRAGA 1988. Zejména československou účast pro třídu poštovní historie. Tato práce byla mravenčí. Svaz schtěl exponáty ve třech kategoriích – exponáty nesporné, exponáty dobré, či exponáty nedoporučené.. K 14. 12., 1987 došlo 25 přihlášek od československých sběrtaelů a naše komise rozhodla takto:

9 exponátů – nesporně ano,

13 exponátů - exponáty dobré, ale je nutno posoudit,

3 exponáty – nepřijaté a nedoporučené.

V kategorii A se doporučili tito vystavovatelé Štefan Bartalský (razítka Bratislavy), Miroslav Blaha (Zakarpatská Ukrajina), Teodor Burian (Uhersko), Alois Dušek (PH Českých Budějovic), Otto Gaťa (Slovensko 1700 – 1858), Viktor Indra (Hlučínsko), Václav Konštant (České země 16. – 19. století), Andrej Kvas (Uhersko, předznámková razítka) a Vít Vaníček (Pošta rakousko – uherského námořnictva).

Tím skončil rok 1987 a my jsme se připravovali na vstup do roku 1988, roku svátku československé Pragy 1988.